

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 344/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. O. F., B., spoločnosti V. B., a spoločnosti P. USA, vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených v čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1, čl. 4 ods. 1 a čl. 10 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd, práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a uznesením z 15. januára 2007, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 469/2007 a jeho uznesením z 29. apríla 2008 a bližšie neoznačeným postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Úradu geodézie, kartografie a katastra a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. O. F., spoločnosti V. a spoločnosti P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2009 doručená sťažnosť Mgr. O. F. (ďalej aj „sťažovateľ“), spoločnosti V. a spoločnosti P. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv zaručených v čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1, čl. 4 ods. 1 a čl. 10 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a uznesením z 15. januára 2007, postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 469/2007 a jeho uznesením z 29. apríla 2008 a bližšie neoznačeným postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Úradu geodézie, kartografie a katastra (ďalej len „úrad“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/01 vo veci navrhovateľa C. proti odporcom L. a V. rozsudkom z 24. mája 2005 rozhodol okrem iného o určení neplatnosti hospodárskej zmluvy č. 1/1990. Proti rozsudku okresného súdu podal 18. januára 2006 štatutárny zástupca Mgr. O. F. odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 23. januára 2006. Neskôr sťažovateľ podaním doručeným okresnému súdu 6. marca 2006 požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania. Okresný súd uznesením č. k. 15 C 30/01-125 z 15. januára 2007 zmeškanie lehoty sťažovateľovi neodpustil. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 469/07 z 29. apríla 2008 tak, že odvolanie odmietol ako podané oneskorene. Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom nebolo do času podania sťažnosti ústavnému súdu rozhodnuté.

3. Po opise skutkových okolností veci sťažovateľa (ich štatutárny zástupca Mgr. O. F.) žiadali ústavný súd, aby vydal tento nález :

„1. Základné právo sťažovateľov, upravené v čl. 1 a čl. 2(2), čl. 3(1), čl. 4(1), čl. 10(1), (2), (3) Listiny..., a v čl. 20(1) a čl. 46(1) Ústavy..., a v čl. 6 ods. 1 a 13 Dohovoru a čl. 1 Dodatkového Protokolu, postupom Okresného súdu... a Krajského súdu... porušené bolo.

2. Rozhodnutie Okresného súdu... sp. zn. 15 C 30/01 zo dňa 24. mája 2005 a 15. 1. 2001 a rozhodnutie Krajského súdu... sp. zn. 9 Co 469/2007 z 29. apríla 2008, ako nulitné z dôvodu litispendencie zrušuje.

3. Okresnému súdu... a Najvyššiemu súdu... a Úradu... zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva a slobody upraveného v čl. 1 a čl. 2(2), čl. 3(1), čl. 4(1), čl. 10(1), (2), (3) Listiny... a v čl. 20(1) a čl. 46(1) Ústavy... a čl. 6 ods. 1 a 13 Dohovoru a čl. 1 Dodatkového Protokolu.

4. Mgr. O. F. priznáva finančné zadosťučinenie 150.000,- € (stopäťdesiat tisíc euro), ktoré je Okresný súd... a Krajský súd... povinný mu vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Mgr. O. F. priznáva trovy konania/právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd... a Krajský súd... povinný zaplatiť na účet advokáta sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu podľa uvedenej výšky.“

4. Zároveň sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd sťažnosť prerokoval prednostne, pretože ide o naliehavú vec. „Naliehavosť vidím v tom, že sa jedná o dlhodobé porušovanie mojich práv a rozhodnutie je nulitné, pričom porušovateľ v 1. rade chce konať o údajných vadách dovolania aj napriek zákazu súdneho konania za podmienok ako sú uvedené v tejto sťažnosti.“ Súčasne požiadal, aby ústavný súd „odložil jeho vykonateľnosť do uvedeného rozhodnutia súdu. Tento svoj návrh zdôvodňujem tým, že by vznikla nenapraviteľná a neprimeraná väčšia ujma, než aká môže vzniknúť iným osobám, lebo sa vo veci, ktorá bola premlčaná, nezákonne konalo, čím vznikla škoda veľkého rozsahu.“

5. V súvislosti s vecou vedenou na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 30/2001 ústavný súd dopytom zistil (následne overeným z obsahu doručených dotknutých rozhodnutí

okresného súdu, pozn.), že rozsudok okresného súdu sp. zn. 15 C 30/2001 z 24. mája 2005 nadobudol právoplatnosť 20. júla 2005 a uznesenie okresného súdu č. k. 15 C 30/2001-125 z 15. januára 2007 nadobudlo právoplatnosť 14. marca 2007. Okresný súd v súvislosti s dovolaním sťažovateľa doručeným 11. júla 2008 uznesením z 23. septembra 2009 vyzval dovolateľa, aby v stanovenej lehote odstránil nedostatky dovolania. Uznesenie bolo vypravené 24. septembra 2009. Dňa 30. septembra 2009 sa nedoručená zásielka vrátila s označením, že adresát zásielku neprevzal.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd sa vecou v časti namietaných postupov a rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu už zaoberal a uznesením č. k. II. ÚS 118/09-20 zo 17. marca 2009 sťažnosť spoločnosti P., podpísanú označeným štatutárnym zástupcom Mgr. O. F. odmietol jednak z dôvodu, že označená spoločnosť (P.) bola zjavne neoprávnenou osobou na podanie

sťažnosti, a jednak z dôvodu, že v namietanom postupe a uznesení krajského súdu sp. zn. 9 Co 469/07 z 29. apríla 2008 nezistil porušenie práv, a preto je sťažnosť v tejto časti zjavne neopodstatnená (bod 2, II. časť odôvodnenia tohto rozhodnutia). V tomto rozsahu potom sťažnosť sťažovateľov vo vzťahu k namietanému uzneseniu krajského súdu sp. zn. 9 Co 469/07 z 29. apríla 2008 neobstojí pre neprípustnosť (§ 24 zákona o ústavnom súde).

8. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

9. Sťažnosť (nad rámec bodu 7) smeruje proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudku z 24. mája 2005 (ktorý nadobudol právoplatnosť 20. júla 2005) a uzneseniu č. k. 15 C 30/2001-125 z 15. januára 2007 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. marca 2007). Keďže sťažovateľ sťažnosť doručil ústavnému súde 15. októbra 2009, je zrejmé, že tak učinil dávno po uplynutí ustanovenej zákonnej lehoty (bod 8). Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj ako podanú oneskorene.

10. Pokiaľ sťažovateľ v petite sťažnosti namietal tiež postup najvyššieho súdu a úradu, ústavný súd predovšetkým poznamenáva, že sťažovateľ neuviedol bližšie okolnosti, na základe ktorých sa mali najvyšší súd a úrad dopustiť porušenia ním označených porušení práv. Pokiaľ sťažovateľ vychádzal z toho, že v prerokovanej veci podal dovolanie, ústavný súd bez potreby podrobnejšej argumentácie poukazuje na

skutočnosť, že o tomto dovolaní nebolo doteraz všeobecným súdom rozhodnuté (bod 5 *in fine*), ktoré rozhodnutie predchádza právomoci ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2009